

[Sigsgaard.]

andre: er det virkelig sådan, at automobilbranchen, automobilhandelen, her i Danmark kun kan overleve i kraft af statstilskud, det statstilskud, der ligger i den rentefri kredit? Sådan er det selvfølgelig ikke, og det skal hr. Egon Jensen ikke have held til at bilde os ind. Jeg tror heller ikke, hr. Egon Jensen selv tror på det; selvfølgelig dør branchen ikke, hvis man tager tilskuddet fra den.

Men det er altså udelukkende hensyn til branchen, der præger debatten her; der har ikke én eneste gang fra ordførernes side været næynt hensynet til dem, der køber bilerne, kun hensynet til branchen har været omtalt, også fra socialdemokratiske side. Men må jeg spørge: hvem er det, der betaler for dette hensyn til branchen, som koster staten adskillige millioner kroner? Det gør selvfølgelig forbrugerne, det er jo deres penge, der står ude hos forhandlerne, det er dem, der betaler registreringsafgiften, den registreringsafgift, som forhandlerne så rentefrit kan ligge og arbejde med, samtidig med at de samme forbrugere selv til automobilforhandlerne må betale urimelige renter; jeg synes, det er en meget afslørende lille sag.

Hr. Egon Jensen har selvfølgelig ret i, at også andre brancher har tilsvarende gratis statskreditter, og det får hr. Egon Jensen og socialdemokratiet til at gå imod at fratage autoforhandlerne deres privilegier. Man begrundet det altså med, at andre også har privilegier; det er den mest besynderlige begrundelse, jeg kan forestille mig. I stedet for ville jeg da foretrække at sige: hvis dette lille ændringsforslag vedtages, ja, så må man også tage fat på at fjerne andre branchers privilegier; det ville være en mere rimelig holdning også for et socialdemokrati i stedet for at opretholde én urimelighed med den begrundelse, at der jo eksisterer så mange andre urimeligheder, så hvorfor ikke opretholde denne?

Hvad ville der ske, hvis vores ændringsforslag vedtages? Der ville komme en dæmpning af bilhandelen, en dæmpning af omsætningen i bilbranchen, ville det være så forfærdeligt? Det er jo altså det, man synes, når man siger: vi vil ikke skade automobilbranchen. Men man finder sig gladelig i, at boligbyggeriet dæmpes ned, som det sker for

tiden, endda meget kraftigt; jeg ved godt, man protesterer, men man gør jo ikke noget reelt.

Formanden: Jeg forstår aldeles ikke, det skal være nødvendigt med så højrystet samtale.

Sigsgaard: Men i øvrigt må jeg sige, at hvis man er bange for en for pludselig nedtrapning af branchens kredit eller en afskaffelse som den, vi foreslår her — og det motiverer man det med fra borgerlig side, var det ikke de radikale, der sagde, at det ville virke for pludseligt og for kraftigt? — hvis det altså havde været det egentlige argument for at opretholde tilskuddet til branchen, så havde man selvfølgelig foreslået en aftrapning, så havde man stillet et andet ændringsforslag end det, vi har stillet, gående ud på, at man sagde til branchen: vel, I har i dag 3 måneder plus ca. 1 måneds kredit, næste år, det siger vi allerede nu, får I kun 2 måneder, og året efter får I kun 1 måned, og derefter er det bortfaldet. Det ville ikke kunne mærkes synderligt i branchen, det kunne man bare have gjort, men det har man ikke gjort. Man opretholder de fire måneders kredit, og derfor er den egentlige motivering ikke dette med pludseligheden, der ligger i vores ændringsforslag, den egentlige motivering kan alene være, at man ønsker at give automobilbranchen dette tilskud betalt af forbrugerne.

Så siger fru Dagmar Andreasen, at hvis vi afskaffer dette tilskud til branchen, bliver vi bare nødt til at indrømme branchen en højere profit på et eller andet område; så vil de tage flere penge for deres biler, eller hvad de nu kan finde på. Det, fru Dagmar Andreasen her påstår, er altså, at staten i kraft af, at den yder denne rentefri kredit, har sat bilpriserne kunstigt ned. Det er faktisk det, fru Dagmar Andreasen siger, når hun påstår, at bilpriserne vil stige, hvis man fjerner denne kredit. Hvis det virkelig er rigtigt, at staten har sat bilpriserne kunstigt ned — og i og for sig kan der være noget rigtigt i det; fru Dagmar Andreasen siger — må jeg slutte dette lille indlæg med at spørge: er det så virkelig rimeligt? Hvor mange her i salen tør stå op på talerstolen og forsvare, at folketinget kunstigt nedsætter priserne på biler, samtidig med at man skruer